

anseer jeg dette Lovforslag for at være af en saadan Bessaffenhed, at det vil blive modtaget med stor Tilfredshed. Der er ganske vist allevegne omkring i Landet stor Misfornoielse tilstede med den gamle Lov og med den Maade, hvorpaa dens Bestemmelser udsføres. En Forandring i saa Henseende, og da navnlig en Lov som den her foreslaaede, troer jeg derfor imøbesees med stor Kængsel, og, da Tiden i Sessionen er saa langt fremrykket, vil jeg derfor meget ønske, at det høie Thing vil modtage Lovforslaget, som det nu foreligger. Ligesom jeg derfor ikke selv skal stille Forslag til nogen Ændring i Lovforslaget, saaledes skal jeg ogsaa stemme imod ethvert Ændringsforslag, som maatte fremkomme, da Vedtagelsen af saadanne let vil kunne forhindre Lovens Udkommen, men ved Lovens vil efter min Mening en længe sølt Trang i høi Grad blive afhjulpen.

Krieger: Jeg skal blot i Anledning af de Bemærkninger, der bleve gjorte af den ærede Landsthingsmand, der nylig havde Ordet, hittede, at Uanseligheden af Afgang til den praktiske Afgjørelse, som er foreslaaet i § 5, erkjendte jeg netop før, idet jeg for mit Vedkommende ikke udtalte mig for, at § 5 heelt skulde udgaae, men kun antydede, at der burde fremkomme et Forslag til 2den Behandling om, at den der fastsatte extraordinaire Afgjørelse skal være betinget af begge Parter's Overenskomst. Denne Betingelse troer jeg imidlertid rigtignok er nødvendig; jeg troer ikke, at man af rene Bequemmelighedshensyn kan tilføjesætte den Hovedgrundsætning, at enhver Mand, som vil, kan bringe Contractsvestvigtigheder for Domstolene.

Mowier-Petersen: Jeg skal blot tillade mig en enkelt Ytring i Anledning af de Bemærkninger, som ere fremkomne baade fra den ærede Krigsminister og fra den ærede 4de Landsthingsmand for 1ste Kreds (Lohmann), med Hensyn til, hvad jeg havde søgt at gjøre gjældende angaaende de 200 Rd., hvormed Udredningsdistricterne skulle kunne frigjøre sig for deres Forpligtelse, naar der er Vacance i deres Hestenumere. Jeg skjønner ikke rettere, end at man, da man i sin Tid,

dengang da Hestene afleveredes til Districterne, gif frem paa en — visnok ogsaa efter den ærede Landsthingsmands Mening — noget abnorm Maade, nu ikke kan Andet end — saa forekommer det idetmindste mig — tage Hensyn dertil, naar der er Tale om en endelig Dpgjørelse og Afsløsning af hele dette Forhold; jeg synes, at denne bør være bygget paa et rigtigt og retfærdigt Princip, og det kan just ikke tjene til Forsvar for en eensartet Afsløsning nu, at man, dengang da Districterne modtog Hestene, fulgte en høist ueensartet Fremgangsmaade. Jeg agter, som før antydede, ikke at stille noget Ændringsforslag, men jeg vilde med mere let og tilfreds Sind have givet dette Lovforslag min Stemme, naar der ikke havde været de omtalte Bestemmelser i samme, som efter min Overbeviisning ikke hvile paa saadanne Principer, som jeg kunde ønske burde være Norm for Afgjørelsen i nærværende Tilfælde.

Qvistgaard: Den høitagtede 2den Landsthingsmand for 1ste Kreds (Krieger) hittede, at det burde være en Betingelse for Anvendelsen af Bestemmelsen i § 5, at der gif en Overenskomst derom mellem Parterne iforveien. Jeg troer netop, at, naar dens Anvendelse bliver betinget deraf, saa taber den sin væsentlige Betydning. Da vil man sige: „Gaae til Domstolene" istedetfor at modtage den Afgjørelse, som man ellers i andet Fald vil være særdeles tilfreds med. Jeg troer saaledes, at man vil tabe derved istedetfor at vinde.

J. Andersen: Jeg skal ligesom den ærede sidste Tale slutte mig til og udtale min Tilfredshed med Bestemmelsen i § 5. Jeg troer, at der uden den vil kunne udspinde sig mange og vidtløstige Processer, uden at det vil være muligt for Domstolene at komme til nogen rigtig Afgjørelse. Man har jo afluttet disse Accorder i god Tro til Lovens, og det er kun paa Grund af, at der nu kommer en anden Lov, at det ikke er muligt at opshlbe Contracterne fra begge Sider. Det er dog ogsaa ganske vist saa, at det Offentlige paa en Maade har anerkjendt Foderværterne. Om det end